

[Finansministeren.]

give Oplysningerne videre til Erhvervsorganisationerne, efterhaanden som de indkommer, for at de derigennem hurtigt kan komme ud til disses Medlemmer. En Hvidbog om Handelsaftalerne skulde, da disse offentliggøres i Lovtidende, efter min Mening ikke være nødvendig.

Det ærede Medlem beklagede den stærke Binding, der har fundet Sted af vor Eksport, idet dette kunde vanskeliggøre Tilførselen af Raavarer, saaledes f. Eks. Kul fra Ruhr. Det kan jo ikke nægtes, at vi for tre af vore vigtigste Landbrugseksportvarer, nemlig Smør, Bacon og Æg, er underkastet temmelig stærke Baand i Form af de Leveringsforpligtelser, vi har paataget os over for Storbritannien. Men paa den anden Side faar vi adskillige Raavarer fra Storbritannien, og vi har ved Adgangen til i Storbritannien at købe Dollars og anden „haard“ Valuta mod Betaling i Kroner i Henhold til den dansk-engliske Betalingsoverenskomst af 16. August 1945 i Realiteten skabt os Muligheder for meget betydelige Raavaretilførsler fra Lande, hvis Valuta det ellers vilde have været umuligt for os at fremskaffe i tilstrækkelig stort Omfang. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa dette Forhold, idet der jo i disse Dage føres Forhandlinger mellem Repræsentanter for den britiske og den danske Regering.

Naar det ærede Medlem nævnte, at Bindingen af vor Eksport skulde hindre os i at skaffe Kul fra Ruhr, beror dette paa en Misforstaaelse. Danmarks Tildelinger af Kul fra Ruhr afgøres af den internationale Kulorganisation i London, hvoraf Danmark er Medlem, og som fordeler de Kulmængder, der kan eksporteres fra Ruhr, til forskellige europæiske Lande i Henhold til disses Trang, men under Hensyn til Betalingsmulighederne. Danmark betaler sine Kultilførsler fra Ruhr i Form af Eksport til den britiske Zone i Tyskland i det Omfang, denne Eksport værdimæssigt dækker Kultilførslerne. Det Beløb, hvormed Kulimportens Værdi overstiger Værdien af Danmarks Eksport til den britiske Zone, maa betales i Dollars i Henhold til Postdam-Protokollen.

Endelig nævnte det ærede Medlem Ønskeligheden af, at der her i Landet altid er Reserveforsyninger af vigtige Varer til Stede. Dette Ønske deler jeg til fulde, men

det maa erkendes, at da der i Øjeblikket dels er Knaphed paa Verdensmarkedet paa de allerfleste vigtige Varer og dels er Knaphed i Danmark paa udenlandske Betalingsmidler, er der desværre endnu et langt Stykke Vej til Opfyldelsen af disse Ønsker.

Foruden disse Bemærkninger vedrørende Udenrigsministeriets Forretningsomraade skal jeg i min mere normale Egenskab af Finansminister gøre ganske enkelte Bemærkninger; det bliver faa, da der ikke, siden jeg sidst havde Ordet under Finanslovdebatten, er stillet direkte Forespørgsler til mig under den fortsatte Finanslovdebat. Dog berørte det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft forleden — det er Fortrykket Sp. 1378 — et Spørgsmaal, der vedrørte den almindelige økonomiske Politik, som det derfor er rimeligt, at jeg siger et Par Ord om.

Det ærede Medlem udtalte, at man dog burde undersøge, om der ikke var Mulighed for at eksportere en Del mindre vigtige Varer, og det ærede Medlem fortsatte, at saa vidt han var orienteret, kræves der fortsat Eksporttilladelse for at udføre f. Eks. Hummer, Østers, Laks og forskellige andre Varer af tilsvarende Art. Jeg vil gerne om dette sige, at det er rigtigt, at der kræves Eksporttilladelse, for at man kan eksportere disse og i øvrigt en hel Række andre Varer. Naar saadan Eksporttilladelse kræves, er det imidlertid ikke, fordi man paa nogen Maade ønsker at modarbejde denne Eksport eller holde den nede, men det skyldes den Omstændighed, at vor Eksport, som i øvrigt vor Import, for en betydelig Dels Vedkommende er bundet ved gensidige Handelsaftaler med en Række Lande. Dette forudsætter naturligvis, at man maa have mere Kontrol med Udenrigshandelen, ogsaa Eksporten, end det ellers vilde være nødvendigt. Naar vi f. Eks. har forpligtet os til at levere visse Mængder af en bestemt Vare til et bestemt Land, kan vi ikke, eller i hvert Fald normalt ikke, lade Eksporten af denne Vare være fuldstændig fri, thi man kunde saa risikere, at der vilde blive eksporteret saa meget af den til andre Lande, at vi ikke kunde opfylde vor Leveringsforpligtelse over for det Land, med hvilket vi har sluttet en saadan Aftale. Det er Aarsagen til, at der kræves Eksporttilladelse for en Række af den Slags Varer, men det er naturligvis Hensigten at administrere disse Eksporttilladelser saadan, at vi faar